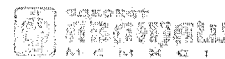

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
9 П бр. 1071/15
Дана 02.10.2015. године
БЕОГРАД
Ул. Тимочка бр. 15

06-11-2015

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Владимир Врховшек, као судија појединац, у парници тужилаца 1. АДВОКАТСКА КОМОРА БЕОГРАДА, са седиштем у Београду, ул. Дечанска бр. 13, 2. Слободан Шошкић из Београда, ул. Проте Матеје бр. 64/2, чији је заједнички пуномоћник адвокат Небојша Авлијаш из Београда, ул. Кнеза Милоша 64, поштански фах 2, 11000 Београд, и 3. Небојша Авлијаш, против туженог АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ, са седиштем у Београду, ул. Дечанска бр. 13, ради поништаја избора органа правног лица, вредност предмета спора 301.000,00 динара, донео је, након закључења главне расправе, на рочишту одржаном дана 02.10.2015. године у присуству тужиоца Небојша Авлијаш, лично и у својству пуномоћника осталих тужиоца, и пуномоћника туженог

ПРЕСУДУ

- I **ОДБИЈАЈУ СЕ** приговори (апсолутне) ненадлежности суда, стварне ненадлежности вишег суда, неблаговремености и недозвољености тужбе **КАО НЕОСНОВАНИ.**
- II **ПОНИШТАВА СЕ** одлука Изборне скупштине туженог АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ бр. 84-4/2012 од 11.02.2012. године.
- III **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** привремена мера па се органима туженог АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ изабраним 11.02.2012. године **ЗАБРАЊУЈЕ** да сазива седнице Скупштине у Управног одбора туженог, да предлажу дневни ред за те седнице и председавају им, да потписују одлуке и друге акте које доноси Скупштина и Управни одбор овде тужног, да доносе решења када се одлуке доносе у управном поступку, да извршавају одлуке Скупштине и Управног одбора овде туженог, да учествују у раду Високог савета судства и Државног већа тужилаца, да учествују у раду органа адвокатских комора у саставу овде туженог са државним и правосудним органима, адвокатским

коморама и другим професионалним и стручним организацијама из земље и иностранства.

IV ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ да тужиоцима АДВОКАТСКА КОМОРА БЕОГРАДА, Слободан Шошкић и адвокат Небојша Авлијаш, као солидарним повериоцима, накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.000,00 динара.

Образложење

Тужиоци су поднели суду тужбу ради поништаја одлуке о избору органа правног лица, овде туженог. У тужби, припремним поднесцима и у речи на расправи изнели су да је тужилац АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ Уставом успостављена, а законом и статутом уређена самостална и независна служба, која је као професионална организација адвоката пружа правну помоћ у виду адвокатуре, а која је надлежна и за вршење јавних овлашћења и обављање послова од општег интереса, у складу са законом и својим статутом и има својство грађанског правног лица. Тужилац Слободан Шошкић је адвокат уписан у именик тужиоца АК БЕОГРАДА, чији је и Председник, а тужилац Н. Авлијаш је адвокат уписан у именик тужиоца АК БЕОГРАДА и члан Управног одбора Коморе. Дана 11.02.2012. године тужени је одржао седницу Изборне скупштине ради избора својих органа. Наведеном приликом у раду Скупштине туженог учествовали су и чланови делегације тужиоца АК БЕОГРАДА. Дана 21.02.2013. године, правноснажном пресудом овог суда П бр. 683/12, између осталог, поништен је и избор за 64 делегата тужиоца АК БЕОГРАДА у Скупштини туженог. С обзиром да су у изборима одржаним код туженог дана 11.02.2012. године учествовали делегати тужиоца чији је избор правноснажно поништен, то је избор органа туженог ништав. С обзиром на то да се овлашћења Скупштине, Председника и Управног одбора туженог у смислу одредби Статута овде туженог, односе и на права, обавезе и одговорности тужиоца АК БЕОГРАДА и адвоката уписаних у ову Комору, то тужиоци имају интерес да их у органима туженог представљају законито изабрани делегати, односно да и остали чланови органа буду изабрани на законит начин. Наведено произлази из чињенице да Скупштину овде туженог чине делегати регионалних адвокатских комора које су у саставу туженог АК СРБИЈЕ, те да и остали чланови органа туженог буду изабрани на законит начин, посебно имајући у виду то да тужени у континуитету доноси незаконите одлуке у односу на овде тужиоце. У том смислу, навели су да је Управни одбор овде туженог дана 09.02.2011. године незаконито одузео овлашћења овде тужиоца АК БЕОГРАДА, затим дана 31.08.2011. године незаконито донео решење којим се тужиоцу С. Шошкићу привремено забрањује бављење адвокатуром, а 12.11.2011. године незаконито донео решење којим се овде тужиоцу Н. Авлијаш изриче иста привремена забрана. Предложили су да суд донесе пресуду као у ставу другом изреке. Такође су предложили да суд одреди привремену меру којом би органима овде туженог изабраним 11.02.2012. године забранио да сазива седнице Скупштине у Управног одбора туженог, да предлажу дневни ред за те седнице и председавају им, да потписује одлуке и друге акте које доноси Скупштина и Управни одбор овде

тужног, да доносе решења када се одлуке доносе у управном поступку, да извршавају одлуке Скупштине и Управног одбора овде туженог, да учествују у раду Високог савета судства и Државног већа тужилаца, да учествују у раду органа адвокатских комора у саставу овде туженог са државним и правосудним органима, адвокатским коморама и другим професионалним и стручним организацијама из земље и иностранства. Трошкове парничног поступка су тражили и определили.

Тужени је у одговору на тужбу и у речи на расправи најпре истакао приговор да за решавање предметног спора није надлежан суд, као и приговор стварне ненадлежности вишег суда. Такође је истакао приговор да је тужба недозвољена, неуредна и неблаговремена. Оспорио је и основаност тужбеног захтева, истичући најпре приговор недостатка активне легимације. Изнео је да овде тужилац С. Шошкић није законски заступник овде тужиоца АК БЕОГРАДА, јер је његов избор за Председника Коморе поништен правноснажним и извршним пресудама овога суда, као и избор свих лица који су на изборној скупштини Коморе одржаној дана 22.05.2010. године били изабрани за носиоце функција и чланове органа у АК Београда. Надаље, доношењем одлука Скупштине АК БЕОГРАДА у периоду почев од 22.05.2010. године, закључно са одлуком Скупштине 15.05.2011. године, свим органима и носиоцима функција који су изабрани на скупштини АК БЕОГРАДА престао је мандат, а што је потврђено и правноснажним пресудама овога суда у предметима П бр. 20952/10, П бр. 20953/10, П бр. 21058/10 и П бр. 20954/10. Такође је неосновано позивање тужилаца на правноснажну пресуду овога суда П бр. 683/2012 од 21.02.2013. године. Наведеном пресудом поништена је Одлука Управног одбора овде туженог бр. 467-1/2011 од 18.05.2011. године у којој се констатује, између осталог, да су избори за 64 делегата Скупштине овде туженог расписани одлуком Управног одбора овде туженог бр. 117-3/2010 од 10.04.2010. године и поништено је решење Верификационе комисије АК БЕОГРАДА бр. 1576/2011 од 10.10.2011. године, којим се потврђују кандидати за избор чланова органа и носилаца функција у АК БЕОГРАДА. Одлука Управног одбора овде туженог бр. 117-3/2010 од 10.04.2010. године, којом су расписани избори за избор представника - делегата у Скупштини овде туженог никада није оспорена у судском поступку, те као таква производи правно дејство. Након што су све адвокатске коморе у саставу овде туженог доставиле листе адвоката који су изабрани за представнике у Скупштини овде туженог, Скупштина је, у складу са овлашћењем, на заседању одржаном дана 12.11.2011. године донела одлуку о потврди мандата. Права и дужности представника - делегата у Скупштини овде туженог стичу се даном потврђивања мандата. Скупштина овде туженог је одлуку о потврди мандата делегатима донела у складу са одредбом чл. 16. тада важећег Статута туженог, а која одлука такође није оспорена у судском поступку те производи правно дејство. Такође, према одредбама тада важећег Статута АК БЕОГРАДА, Верификациона комисија не потврђује кандидате за избор, већ то Скупштина, и то на изборној седници, а Верификациона комисија након гласања одлучује по приговорима и потврђује мандате изабраних кандидата, али само за чланове органа АК БЕОГРАДА, док за лица која су изабрана за носиоце функција код овде туженог одлуку о потврди мандата доноси Скупштина овде туженог приликом заседања. Наведено има за последицу то да су Виши и Апелациони суд,

из разлога који се не виде из прво и другостепене пресуде, поништили непостојеће решење Верификационе комисије АК БЕОГРАДА, којим нису могли бити потврђени мандати 64 делегата из АК БЕОГРАДА у Скупштини овде туженог. Истакао је да је неоснован предлог за одређивање привремене мере, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњени услови из чл. 296. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер тужиоци немају потраживање које би требало да буде обезбеђено привременом мером, већ је тужба деклараторне природе, а тужбени захтев неоснован. Такође, усвајање предложене привремене мере изазвало би престанак рада адвокатуре у Србији. Предложио је да суд, уколико тужбу не одбаци, одбије тужбени захтев и предлог за одређивање привремене мере. Трошкове парничног поступка је тражио и определио.

Суд је најпре ценио процесне приговоре туженог, те нашао да су исти неосновани.

Приговори ненадлежности суда (апсолутне ненадлежности) и стварне ненадлежности вишег суда лишени су основа, с обзиром да оспорени акт - одлука Изборне скупштине овде туженог не представља појединачан правни акт којим државни орган, непосредном применом прописа решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге стране у управној ствари, нити се иста односи на појединачну неспорну ситуацију од јавног интереса у којој непосредно из правних прописа произлази потреба да се будуће понашање стране ауторитативно правно одреди, већ се ради о одлуци донетој поводом избора органа управљања правног лица, у поступку уређеном Статутом тог правног лица. Доносилац оспореног акта - Изборна скупштина овде туженог не иступа у вршењу власти, односно вршењу јавних овлашћења, због чега оспорени акт нема карактер управне ствари из чл. 5. Закона о управним споровима. Како је одредбом чл. 23. ст. 1. тач. 8. Закона о уређењу судова, између осталог, прописано да виши суд суди у споровима поводом избора и разрешења органа правних лица, ако није надлежан други суд, а ниједним другим законом за ове спорове није прописана надлежност другог суда, то је за решавање предметног спора стварно надлежан виши суд, а што је *већ констатовано од стране Врховног касационог суда у решењу Ус 48/2014 од 19.03.2015. године.*

Надаље, приговор неблаговремености тужбе неоснован је јер у конкретном случају, решавање предметног спора спада у надлежност суда опште надлежности у парничном поступку, а не у надлежност Управног суда. Отуда право на подношење тужбе у предметном спору није омеђено преклузивним роком из чл. 103. Статута Адвокатске коморе Србије, којим је прописано да кандидат, предлагач и сваки бирач (представник у Скупштини Адвокатске коморе Србије) против одлуке Скупштине Адвокатске коморе Србије о потврђивању или о непотврђивању мандата, може изјавити тужбу Управном суду у року од 48 сати од дана пријема, а ни преклузивним роком из чл. 18. Закона о управним споровима. Такође није омеђено ни преклузивним роком из чл. 61. Закона о уставном суду, јер се тужилац, оспоравајући предметни акт, не позива директно на то да је исти донет на основу закона или другог општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права,

потврђеним међународним уговорима или законом, нити тражи измену тог акта. Како се ради о истицању ништавости појединачног акта овде туженог, то се право заинтересованог лица да се захтева утврђење његове ништавости не гаси, сходно одредби чл. 110. ЗОО.

Такође је неоснован и приговор недозвољености тужбе, услед недостатка правног интереса, односно непостојања овлашћења овде тужилаца за њено подношење. Наиме, тужилац АК БЕОГРАДА, као самостална регионална адвокатска комора, улази у састав овде туженог у смислу одредбе чл. 63. и 64. Закона о адвокатури, а Скупштину овде туженог чине управо представници тужиоца АК БЕОГРАД. Стога овде тужилац АК БЕОГРАДА има правни интерес да побија одлуке органа туженог, за које сматра да су донете уз учешће лица која, према наводима тужилаца, нису законити представници овог тужиоца. Самим тиме, правни интерес за подношење тужбе имају и тужиоци С. Шошкић и Н. Авлијаш, као чланови овде тужиоца АК БЕОГРАДА, у смислу одредбе чл. 2. Статута АК БЕОГРАДА. Ваља посебно напоменути да је својство тужиоца С. Шошкића, као председника и законског заступника АК БЕОГРАД већ је било предмет разматрања од стране суда, те да је *Апелациони суд у Београду*, својом пресудом Гж 6387/13 од 17.03.2014. године, потврђујући пресуду овог суда П бр. 683/12 од 21.02.2013. године, правноснажно *утврдио да је тужилац Слободан Шошкић изабрани председник и законски заступник тужиоца АК БЕОГРАДА*. Стога је неоснован приговор туженог да овде тужилац С. Шошкић није овлашћен да представља овде тужиоца АК БЕОГРАДА, нити издаје пуномоћје за њено заступање, јер управо супротно произлази из становишта Апелационог суда у Београду израженог у напред наведеној другостепеној одлуци.

Ради утврђења чињеница које су битне за одлуку у овој правној ствари, суд је током поступка извео све потребне доказе, које је ценио у смислу одредбе чл. 8. ЗПП.

Оспореном Одлуком Изборне скупштине овде туженог бр. 84-4/2012 од 11.02.2012. године, потврђују се мандати за Председника, Потпредседника, 8 чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца, 6 заменика дисциплинског тужиоца, Председника Дисциплинског суда, Заменика председника Дисциплинског суда, 16 судија Дисциплинског суда и изборног члана Савета овде туженог.

Решењем Верификационе комисије АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ БЕОГРАДА Дел. Бр. 1576/2011 од 10.10.2011. године, ставом првим изреке, под тачком 11., између осталог, констатује се да су за 64 делегата Скупштине АК СРБИЈЕ из АК БЕОГРАДА изабрана лица ближе означена у тој тачки.

Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П бр. 683/12 од 21.02.2013. године, исправљеном решењем тог суда П бр. 683/12 од 24.05.2013. године, ставом првим изреке, усваја се тужбени захтев па се поништавају:

- одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр. 467-1/11 од 18.05.2011. године;

- решење верификационе комисије Адвокатске коморе Београд дел. бр. 1576/2011 од 10.10.2011. године о потврђивању кандидата за избор: председника АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ БЕОГРАДА, заменика председника АК Београда, 13 чланова Управног одбора, 5 чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца АК Београда, 5 заменика дисциплинског тужиоца АК Београда, председника дисциплинског суда АК Београда, заменика председника дисциплинског суда АК Београда, 22 судија Дисциплинског суда АК Београда и 64 делегата Скупштине АК Србије из АК Београда од 01.10.2011. године.

Дајући правну оцену утврђеног чињеничног стања, суд је нашао да је тужбени захтев основан.

Наиме, одредбом чл. 360. ст. 1. ЗПП прописано је да правноснажна пресуда делује само међу странкама. Одредбом ст. 2. прописано је да правноснажна пресуда делује и према трећим лицима због природе спорног права или правног односа, правног односа који постоји између странака и трећих лица или ако је то прописано законом.

Одредбом чл. 15. Статута АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ ("Службени гласник РС" бр. 85/2011), прописано је да је Скупштина Адвокатске коморе Србије највиши орган Адвокатске коморе Србије.

Одредбом чл. 16. ст. 1. овог Статута прописано је да Скупштину чине представници које бирају скупштине адвокатских комора које су у саставу Адвокатске коморе Србије. Одредбом ст. 2. прописано је да свака адвокатска комора бира у Скупштину Адвокатске коморе Србије једног представника на сваких 50 адвоката. Одредбом ст. 3. прописано је да адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије формирају своје Скупштине по представничком систему уз формирање изборних јединица које обезбеђују приближну равномерну заступљеност адвоката чланова са територије те коморе и на којима ће се искључиво тајним гласањем бирати представници скупштине адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, што се ближе уређује статутом адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије.

Одредбом чл. 18. ст. 1. овог Статута прописано је да представници адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије у Скупштини Адвокатске коморе Србије стичу права и дужности представника, даном потврђивања мандата од стране Скупштине претходног сазива.

Одредбом чл. 45. ст. 3. Статута АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ БЕОГРАДА прописано је да члан органа стиче права и дужности, даном потврђивања његовог мандата од стране Верификационе комисије састављене од 3 члана.

Одредбом чл. 46. ст. 1. истог Статута прописано је да Скупштина Коморе по поступку утврђеним овим статутом за избор чланова органа Коморе бира представнике Коморе у Скупштину и Управни одбор Адвокатске коморе Србије.

Дакле, следом цитираних одредби Статута АК БЕОГРАДА, произлази да је за избор представника (делегата) АК БЕОГРАДА у АК СРБИЈЕ предвиђена сходна примена одредби Статута АК БЕОГРАДА којима је уређен поступак избора чланова органа те Коморе. Ово надаље подразумева да је за валидност избора представника АК БЕОГРАДА у Скупштини АК СРБИЈЕ неопходна претходна потврда њихових мандата од стране Верификационе комисије АК БЕОГРАДА, јер је управо ово услов прописан одредбом чл. 45. ст. 3. Статута АК БЕОГРАДА за стицање права и обавеза члана органа те Коморе, а који се у смислу чл. 46. ст. 1. Статута сходно примењује и на избор представника.

Цитираном *правноснажном пресудом овога суда* П бр. 683/12 од 21.02.2013. године поништено је решење Верификационе комисије АК БЕОГРАДА Дел. Бр. 1576/2011 од 10.10.2011. године којим се потврђује, између осталог, и избор 64 представника (делегата) АК БЕОГРАДА у Скупштини АК СРБИЈЕ. Правноснажност пресуде конституише необориву претпоставку тачности чињеничног стања утврђеног до закључења главне расправе, али и правне оцене тог чињеничног стања коју је дао суд. Стога након правноснажности пресуде суд више није власан да утврди другачији чињенични основ у погледу спора на који се правноснажна пресуда односи, нити да даје другачију правну оцену тако утврђене чињеничне подлоге. Суд је дужан да наведено решење Верификационе комисије АК БЕОГРАДА Дел. Бр. 1576/2011 од 10.10.2011. године третира као ништав акт, а што повлачи ништавост и других аката који су донети на основу таквог акта. У конкретном случају, ништавошћу наведеног решења захваћени су и мандати представника (делегата) АК БЕОГРАДА у Скупштини АК СРБИЈЕ, јер је поништена потврда Верификационе комисије АК БЕОГРАДА као услов валидности њиховог избора. То надаље имплицира да АК БЕОГРАДА није била на ваљан начин представљена у Изборној скупштини овде туженог приликом доношења оспорене Одлуке бр. 84-4/2012 од 11.02.2012. године, којом се потврђују мандати за Председника, Потпредседника, 8 чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца, 6 заменика дисциплинског тужиоца, Преседника Дисциплинског суда, Заменика председника Дисциплинског суда, 16 судија Дисциплинског суда и изборног члана Савета овде туженог. Како састав Изборне скупштине овде туженог, имајући у виду све наведено, није био законито и правилно оформљен, то суд налази да и оспорена Одлука, као донета од стране непрописно састављене Изборне скупштине, представља ништав правни акт.

Стога је суд, са напред изнетих разлога, а применом цитираних прописа, одлучио као у ставу другом изреке пресуде.

Одлуку о привременој мери суд је донео с обзиром на то да је током поступка утврђена основаност тужбеног захтева. Поред овога, суд је оценио да је тужилац учинио вероватним да је предложена привремена мера потребна да би се спречио настанак ненадокнадиве штете. Ово из разлога што је овде тужени професионална организација адвоката, којој су поверена значајна јавна овлашћења, као и друга овлашћења и послови у области адвокатуре, у смислу одредби Закона о адвокатури

и Статута овде туженог. При томе, Скупштина овде туженог, као његов највиши орган, делегатског је састава и обухвата представнике регионалних адвокатских комора. Стога је од особитог значаја да адвокатске коморе у саставу Скупштине туженог буду представљене од стране ваљано изабраних делегата. Како у конкретном случају АК БЕОГРАДА није заступљена од стране законито и правилно изабраних представника у Скупштини овде туженог, то је доведена у питање законитост и правилност њеног рада, а нарочито аката које доноси на основу својих овлашћења. Имајући у виду изнето, суд налази да су испуњени услови из чл. 296. ст. 1. и 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, те је одлучио као у ставу трећем изреке пресуде.

Суд је током поступка ценио и друге доказе и наводе странака, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку, па их посебно не образлаже.

Одлука о трошковима поступка из става четвртог изреке пресуде донета је на основу одредби чл. 153. и 154. ЗПП, те су тужиоцима, као солидарним повериоцима, с обзиром на успех у парници, а на опредељени захтев досуђени нужни парнични трошкови. Они обухватају трошкове плаћања судске таксе на тужбу и пресуду, у висини од по 16.000,00 динара, као и предлог за одређивање привремене мере и одлуку о привременој мери, у висини од по 8.000,00 динара, одмерено према важећој ТТ, а што укупно износи 48.000,00 динара.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана пријема писаног отпавка исте, а преко овог суда.

СУДИЈА
Владимир Врховшек

